

ແຜນພັດທະນາ ວຽກງານຂະແໜງຍຸຕິທຳ

ແຜນພັດທະນາວຽກງານຂະແໜງຍຸຕິທຳ ຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ IV ຂອງອົງຄະນະພັກກະຊວງຍຸຕິທຳ ຊຶ່ງປະກອບມີສີ່ພາກ ດັ່ງນີ້:

ພາກທີ I. ສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາໂດຍສັງເຂບການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການຍຸຕິທຳ 15 ປີຜ່ານມາ 2000-2015

ພາກທີ II. ວິໄສທັດຮອດປີ 2030

ພາກທີ III. ຍຸດທະສາດຮອດປີ 2025

ພາກທີ IV. ມາດຕະການ, ກົນໄກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

I. ສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາໂດຍສັງເຂບການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການຍຸຕິທຳ 15 ປີຜ່ານມາ 2000-2015

ກ. ອັນພື້ນເດັ່ນ

ບົນພື້ນຖານການເພີ່ມທະວີ ແລະ ການສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VII, VIII ແລະ IX ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ກໍຄືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ II ແລະ III ຂອງອົງຄະນະພັກກະຊວງຍຸຕິທຳໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳ ໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ທຳມະກາງສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນມີການຜັນແປໄປຢ່າງໄວວາ ມີທັງຂໍ້ສະດວກ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍປະການ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຈົ້າການເດັດດ່ຽວຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດທາງ, ໜ້າທີ່ການເມືອງ ແລະ ຄາດໝາຍສູງທີ່ກຳນົດອອກຢູ່ໃນມະຕິຂອງພັກ ແລະ ອົງຄະນະພັກກະຊວງຍຸຕິທຳ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດສ້າງລັດທີ່ປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍເທື່ອລະກ້າວ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020 ໄປຄ່ຽງຄູ່ກັບການເພີ່ມທະວີວຽກງານຍຸຕິທຳຮາກຖານ ຕິດພັນກັບການເຂົ້າຮ່ວມເຮັດທິດລອງວຽກງານ 3 ສ້າງ, ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດການພັດທະນາ ແລະ ກໍ່ສ້າງຂະແໜງການຍຸຕິທຳຫຼາຍດ້ານ ເປັນໜ້າເພິ່ງໃຈ ຊຶ່ງສັງລວມຜົນງານທີ່ພື້ນເດັ່ນຄື:

1. ໂດຍປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເປັນເສນາທິການທາງດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ເປັນໃຈກາງໃນການພັດທະນາລະບົບນິຕິກຳ ກໍຄືກົດໝາຍ ແລະ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຫັນເອົາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະທຳມະນູນ ມາເປັນກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີເຄື່ອງມືຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດເທື່ອລະກ້າວ ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດການຮ່າງກົດໝາຍໃໝ່ ໄດ້ 18 ສະບັບ. ໃນນີ້ ຂົງເຂດການປົກຄອງ 10 ສະບັບ, ຂົງເຂດເສດຖະກິດ 8 ສະບັບ, ປັບປຸງກົດໝາຍທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ແລ້ວໄດ້ 32 ສະບັບ, ທຽບໃສ່ຄາດໝາຍທີ່ວາງອອກປະຕິບັດໄດ້ 94,1 %, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ດຳລັດໄດ້ຫຼາຍຮ້ອຍສະບັບ. ປັບປຸງກົດໝາຍ 47 ກົດໝາຍ, ມາຮອດປັດຈຸບັນ ສ້າງໄດ້ 110 ສະບັບ ຊຶ່ງສາມາດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເປັນລະບົບຄົບຊຸດເທື່ອລະກ້າວໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ;

2. ກ່ຽວກັບການສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍທົ່ວປວງຊົນ, ພວກເຮົາໄດ້ສຸມໃສ່ປັບປຸງຕາໜ່າງ ແລະ ກົນໄກໂຄສະນາອົບຮົມກົດໝາຍ ນັບແຕ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຄົບຊຸດ. ພວກເຮົາໄດ້ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາອົບຮົມກົດໝາຍຢູ່ໃນສັງຄົມ ໂດຍຜ່ານບັນດາກົນໄກຕ່າງໆທີ່ເປັນລະບົບ ເຊັ່ນ ການໂຄສະນາຜ່ານສົມວນຊົນທຸກປະເພດ, ຜ່ານຈິດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ, ວາລະສານ ກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ ແລະ ໜັງສືພິມກົດໝາຍເປັນປົກກະຕິ; ນອກ

ຈາກນີ້ ຍັງໄດ້ຈັດພິມປຶ້ມກົດໝາຍໃນທຸກຂົງເຂດແຕ່ລະປີ ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 10,000 ຫົວ; ພິເສດໄດ້ສ້າງຕັ້ງກົດໝາຍຢູ່ໃນ
ບ້ານທົດລອງວຽກງານ 3 ສ້າງໄດ້ແລ້ວທັງໝົດ 109 ບ້ານທົດລອງ 3 ສ້າງໃນທົ່ວປະເທດ;

3. ກ່ຽວກັບການພັດທະນາອົງການ ໃຫ້ການບໍລິການທາງດ້ານກົດໝາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ຢູ່ໃນຂະ
ແໜງຍຸຕິທຳ, ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງຕັ້ງໜ້າພັດທະນາບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ກົງຈັກທີ່ນອນໃນກະຊວງຍຸຕິ
ທຳ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຮັບປະກັນການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຜົນ
ສັກສິດເຂັ້ມງວດ. ໃນຊຸມປີຜ່ານມາໄດ້ປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານໄດ້ 4.178 ເລື່ອງ, ໄດ້ມອບເງິນໃຫ້ລັດທັງໝົດ
ໄດ້ 5.560.075.000 ກີບ; 56.890 ໂດລາສະຫະລັດ; ໄດ້ຍັງຢືນເອກະສານໄດ້ທັງໝົດ 87.226 ສະບັບ; ເກັບ
ເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການໄດ້ 8.278.061.000 ກີບ. ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແກ້
ໄຂສຳເລັດ 4 ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໃນມູນຄ່າ 4.650.100.000 ກີບ, 18.495 ໂດລາ ແລະ ກຳລັງພິຈາລະນາ 9 ຂໍ້ຂັດ
ແຍ່ງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງປັບປຸງແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງສະພາທະນາຍຄວາມ, ອົງການທີ່ປຶກສາກົດໝາຍ ແລະ
ອົງການອື່ນໆທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງເຫຼົ່ານີ້ຄ່ອຍໆເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ມີ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ບໍລິຫານວ່ອງໄວ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສາມາດເປັນເຄື່ອງມື ທີ່ນັບມື້ມີຄວາມສັກສິດໃຫ້ແກ້ລັດ
ເຮົາ ເພື່ອປະຕິບັດບົດບາດຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍ;

4. ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຄຳສັ່ງ ເລກທີ 46/ນຍ, ລົງວັນທີ 29 ກັນຍາ 2009 ກ່ຽວກັບການເພີ່ມທະວີ
ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວຽກງານຍຸຕິທຳຮາກຖານໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ, ພວກເຮົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງໜ່ວຍ
ໄກ່ເກ້ງຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານໄດ້ຈຳນວນ 8.472 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 98,50% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ. ໄກ່ເກ້ງຂໍ້ຂັດ
ແຍ່ງໄດ້ທັງໝົດ 14.452 ເລື່ອງ, ສ້າງບ້ານປອດຄະດີໄດ້ 5.073 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 58,98% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງ
ໝົດ ແລະ ຄອບຄົວປອດຄະດີ 660.036 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 53,11%; ນັບແຕ່ປີ 2013 ເປັນຕົ້ນມາ, ພວກເຮົາ
ໄດ້ສຸມໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 3 ສ້າງເຂົ້າໃນວຽກງານຍຸຕິທຳຮາກຖານ ຊຶ່ງຄະນະພັກ, ຄະນະນຳກະຊວງຍຸຕິທຳ ໄດ້
ຕັດສິນໃຈໃຫ້ພະນັກງານຂັ້ນກົມຂອງກະຊວງ 17 ຄົນ ແລະ ຂັ້ນພະແນກ 19 ຄົນ ລົງເຮັດວຽກຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຮາກ
ຖານ ປະສານສົມທົບກັບກ້ອນກຳລັງນັກສຶກສາກົດໝາຍປີທີ 5 ຂອງວິທະຍາໄລກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປລາວ ຈຳນວນ
3.119 ຄົນ, ຍິງ 736 ຄົນ. ພະນັກງານຫຼັກແຫຼ່ງ ແລະ ບັນດານັກສຶກສາວິທະຍາໄລກົດໝາຍ ໄດ້ກາຍເປັນກະບອກ
ສຽງທີ່ສຳຄັນໃນການນຳເອົາກົດໝາຍ, ການສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍລົງສູ່ຮາກຖານປະຊາຊົນ, ທັງເປັນການກໍ່ສ້າງ
ພະນັກງານຕິດພັນກັບຂະບວນການກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ, ທັງເປັນການ
ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນໃນການສ້າງລັດທີ່ປຶກສາດ້ວຍກົດໝາຍເທື່ອລະກ້າວ;

5. ໃນດ້ານການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນຢູ່ໃນຂົງເຂດກົດໝາຍ ແລະ ວຽກງານຍຸຕິທຳ ນັບທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ
ທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານ ເພື່ອເພີ່ມທະວີກຳລັງແຮງເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ວຽກງານຍຸຕິທຳໃນທຸກດ້ານ.
ພວກເຮົາສາມາດສ້າງນັກກົດໝາຍໄດ້ລະດັບປະລິນຍາໂທ 11 ຄົນ, ຍິງ 4 ຄົນ; ປະລິນຍາຕີ 4.535 ຄົນ, ຍິງ
1.173 ຄົນ; ຊັ້ນສູງ 72 ຄົນ, ຍິງ 24 ຄົນ; ຊັ້ນກາງ 1.491 ຄົນ, ຍິງ 451 ຄົນ; ພວກເຮົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງ
ການບຳລຸງຢົກລະດັບໃຫ້ແກ່ນັກກົດໝາຍ ແລະ ພະນັກງານຍຸຕິທຳ ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 21 ຊຸດ, ມີຜູ້ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມໃນ
ວິຊາຊີບກົດໝາຍດ້ານຕ່າງໆ 787 ຄົນ. ນອກຈາກນີ້ນັບແຕ່ປີ 2011 ເປັນຕົ້ນມາ ພວກເຮົາໄດ້ຈັດຕັ້ງການບຳລຸງ
ກົດໝາຍໄລຍະສັ້ນ 45 ວັນ, ທັງໝົດ 38 ຊຸດ ໃຫ້ບັນດາພະນັກງານຫຼັກແຫຼ່ງ ກໍ່ຄືການນຳຈາກຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ
ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບຳລຸງທັງໝົດ 2.054 ຄົນ, ຍິງ 320 ຄົນ. ໃນນີ້, ມີຮອງເລຂາພັກແຂວງ,
ກຳມະການພັກແຂວງ ແລະ ບັນດາພະແນກການຂອງແຂວງ ເຂົ້າຮ່ວມ 665 ຄົນ, ຍິງ 118 ຄົນ, ການນຳຂັ້ນເມືອງ
175 ຄົນ, ຍິງ 8 ຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນ ແມ່ນປກສ, ປກຊ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການຫຼັກແຫຼ່ງຈຳນວນໜຶ່ງເຂົ້າ

ຮ່ວມ. ກໍ່ສ້າງນັກກິດໝາຍຊັ້ນຕົ້ນໃຫ້ຮາກຖານບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໄດ້ 13.795 ຄົນ, ຍິງ 2.146 ຄົນ. ໃນນີ້, ມີ ເລຂາ, ຮອງເລຂາຄະນະພັກກຸ່ມບ້ານ, ເລຂາ, ຮອງເລຂາໜ່ວຍພັກບ້ານ, ບັນດາຕໍາແໜ່ງງານຂັ້ນບ້ານ 1.374 ຄົນ;

6. ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ, ລັດຖະກອນຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ການເລື່ອນຊັ້ນ-ເລື່ອນຂັ້ນເງິນເດືອນ, ການເລື່ອນຕໍາແໜ່ງ, ການສະໜອງທຶນສົມທົບຊຸກຍູ້ ການຂຽນບົດຈົບຊັ້ນ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາເຈັບເປັນ, ການແກ້ໄຂວັດຖຸອຸປະ ກອນທີ່ຈໍາເປັນຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ວຽກງານຈໍານວນໜຶ່ງ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄ່ງລາງ ໂດຍ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ໄດ້ກໍ່ສ້າງຫ້ອງການກະຊວງຍຸຕິທໍາຫຼັງໃໝ່ ພວກເຮົາສູ້ຊົນສົມທົບທຶນກັບອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ປຸກສ້າງພະແນກຍຸຕິທໍາ ແຕ່ລະແຂວງສໍາເລັດແລ້ວ 14 ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຍັງບໍ່ທັນສໍາ ເລັດ 3 ແຂວງ ຄື: ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ໄຊສົມບູນ ແລະ ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ, ຜົນສໍາເລັດເທົ່າກັບ 83,33%. ໃນທົ່ວ ປະເທດ ພວກເຮົາມີຫ້ອງການຍຸຕິທໍາແບບຖາວອນ ຈໍານວນ 38 ເມືອງ ເທົ່າກັບ 26% ຂອງຈໍານວນເມືອງທົ່ວປະ ເທດ;

7. ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ເພີ່ມທະວີການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໃນດ້ານກິດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທໍາ ກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດອ້າຍນ້ອງຮ່ວມອຸດົມການດຽວກັນ ໂດຍສະເພາະກັບ ສສ ຫວຽດນາມ, ສປ ຈີນ, ສປປ ເກົາຫຼີ ແລະ ສ. ກູບາ; ໄດ້ຕັ້ງໜ້າເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ຮັດແໜ້ນການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບບັນດາ ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດລະດົມທຶນຮອນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງລັດທີ່ປົກຄອງດ້ວຍກິດໝາຍເທື່ອ ລະກ້າວໄດ້ຢ່າງດີ. ພິເສດໃນປີ 2013 ກະຊວງຍຸຕິທໍາ ໄດ້ເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜ້າທີ່ກິດໝາຍອາຊຽນ ຄັ້ງທີ 15 ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເຈົ້າພາບໄດ້ເປັນຢ່າງດີ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຊົມເຊີຍຈາກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.

ຂ. ບັນຫາທີ່ຄົງຄ້າງ

ບົນພື້ນຖານຜົນສໍາເລັດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຍັງມີດ້ານອ່ອນ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ຈໍານວນໜຶ່ງ ຄື:

1. ເຖິງວ່າໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍພິສິມຄວນກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງກິດໝາຍ, ແຕ່ຖ້າທຽບໃສ່ສະພາບຄວາມ ເປັນຈິງໃນການປ່ຽນແປງ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດສັງຄົມແລ້ວ ເຫັນວ່າ ກິດໝາຍເຮົາຍັງບໍ່ທັນມີລັກສະນະຄົບຊຸດ. ການສ້າງກິດໝາຍບາງສະບັບຍັງມີລັກສະນະຝ້າວຝັ່ງ, ບໍ່ດໍາເນີນ ໄປຕາມຂັ້ນຕອນ, ຂາດການວິໄຈຢ່າງລະອຽດ, ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໃນກິດໝາຍບໍ່ທັນຮອບດ້ານ ແລະ ເລິກເຊິ່ງເທົ່າທີ່ຄວນ , ບາງເນື້ອໃນຂອງແຕ່ລະກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ກິດໝາຍບາງສະບັບໄດ້ ປະກາດໃຊ້ແລ້ວບໍ່ພໍເທົ່າໃດ, ກໍມີຄວາມຈໍາເປັນໄດ້ປັບປຸງຄືນໃໝ່ ຫຼື ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນທາງປະຕິບັດ. ການຫັນ ສັນຍາ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຊື່ອມໂຍງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນຍັງ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີ;

2. ການນໍາເອົາກິດໝາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດຕົວຈິງຢູ່ໃນສັງຄົມ ຍັງເຮັດໄດ້ບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງ, ເລິກເຊິ່ງ, ເຂັ້ມງວດ, ການ ໂຄສະນາສ້າງສະຕິກິດໝາຍ ຍັງເຮັດໄດ້ບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ, ເລິກເຊິ່ງ, ການປະສານສົມທົບໃນການປະຕິບັດກິດໝາຍ ຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ໜັກແໜ້ນ, ກົມກຽວ, ປາກົດການລະເມີດລະບຽບກິດໝາຍຍັງແຜ່ຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ຢູ່ໃນຂົງເຂດລັດ, ໃນໝູ່ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດ, ຫົວໜ່ວຍການຜະລິດທຸລະກິດ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີສະພາບການປະຕິບັດກິດໝາຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນກິດໝາຍ ຫຼື ການປະຕິບັດບໍ່ດໍາເນີນໄປ ຕາມບາດກ້າວ, ຂັ້ນຕອນ, ບາງຄັ້ງຍັງນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍດ້ານບໍລິຫານຍັງເປັນຄວາມຊົນເຄີຍແທນການປະຕິບັດກິດ ໝາຍ, ພາໃຫ້ເກີດມີການສວຍໂອກາດ, ເອົາລັດເອົາປຽບກັນ, ເກີດມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການທໍາລາຍຊັບພະຍາ

ກອນຂອງຊາດ ແລະ ອື່ນໆ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ປາກົດການລະເຫຼີງໃນການປະຕິບັດພັນທະ, ໜ້າທີ່ຂອງພົນລະເມືອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຍັງມີຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ;

3. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງຂະແໜງຍຸຕິທຳ ຍັງມີລັກສະນະກວມລວມ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງບໍ່ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນຕົວຈິງ, ຂາດອົງກອນທີ່ກັນຕອງໃນການສ້າງກົດໝາຍລວມສູນ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ຂາດອົງກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກົດໝາຍ ໃຫ້ເປັນມືອາຊີບທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮັບ ປະກັນເຖິງຄວາມໝັກແໜ້ນທາງດ້ານຄຸນທາດການເມືອງ ແລະ ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ;

4. ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຍັງຊັກຊ້າ, ຍັງບໍ່ສາມາດຍາດແຍ່ງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຕ່າງໆເຂົ້າ ມາຮັບໃຊ້ໃນໜ້າທີ່ການເມືອງຍັງເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີ, ງົບປະມານທີ່ລັດລົງທຶນໃນການພັດທະນາກົດໝາຍ, ການສ້າງສະ ຕິເຄົາລົບກົດໝາຍ ແລະ ວຽກງານຍຸຕິທຳຮາກຖານຍັງມີຈຳກັດ, ການພັດທະນາ ແລະ ບັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ ຂະແໜງຍຸຕິທຳຍັງມີໜ້ອຍ ໂດຍສະເພາະຢູ່ຂັ້ນເມືອງ.

ຄ. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

1. ຄະນະພັກ, ຄະນະນຳ ພະນັກງານຂະແໜງຍຸຕິທຳທຸກຂັ້ນ ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ກຳແໜ້ນມະຕິ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ກ່ຽວກັບການບູລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ໃຫ້ເປັນລັດຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອປະຊາຊົນເທື່ອລະກ້າວ. ໂດຍຕິດພັນກັບແນວທາງການເມືອງຂອງພັກແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນ ສ້າງ ເປັນກົດໝາຍໃໝ່ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ບັບປຸງກົດໝາຍເກົ່າ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງ, ສ້າງ ແຜນຍຸດທະສາດ, ໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະ ກົດຈະກຳອັນລະອຽດຂອງຕົນ, ພ້ອມນັ້ນກໍຕ້ອງເພີ່ມທະວີການສຶກສາ ອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາສະເພາະທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານໃຫ້ເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ແລະ ກຳແໜ້ນຈຸດປະສົງລະດັບຄາດໝາຍ, ເນື້ອໃນ, ວິທີການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ບາດກ້າວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

2. ສືບຕໍ່ການສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍ ລົງສູ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າເຂດຈຸດສຸມ, ຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍຕິດພັນກັບວຽກງານຍຸຕິທຳຮາກຖານ ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບກວ່າຊຸມປີຜ່ານມາ, ເພື່ອ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບບົນພື້ນຖານກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ ຮຽນຮູ້ກົດໝາຍພື້ນຖານຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບໃນການສ້າງສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະ ຕິບັດກົດໝາຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ສ້າງຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ສີວິໄລທາງດ້ານຈິດໃຈ ໄປຄຽງຄູ່ກັບຄວາມການພັດ ທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ;

3. ຄະນະນຳຂະແໜງຍຸຕິທຳ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນເຈົ້າການໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດບັບ ປຸງພາລະບົດບາດຂອງຕົນໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ສ້າງໂຄງການທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຕົວຈິງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດໄດ້, ກຳນົດກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງຂະແໜງຍຸຕິທຳຄືນໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນສະເໜີສ້າງໃຫ້ມີພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດ ຊອບໃນການກວດກາການສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ການອອກນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍຂອງກະຊວງ. ຍົກສູງວິຊາຊີບກົດ ໝາຍໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄົບຊຸດ;

4. ສືບຕໍ່ບຸກທະລຸດ້ານການແກ້ໄຂກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງຍຸຕິທຳ ທີ່ເຫັນ ວ່າເປັນສິ່ງທີ່ກົດໝວງຖ່ວງດຶງ ໂດຍການນຳຂະແໜງຍຸຕິທຳ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະຂັ້ນ ຄວນມີແບບ ແຜນວິທີເຮັດວຽກທີ່ດີ, ສ້າງກົນໄກການປະສານສົມທົບ ໃຫ້ກົມກຽວກວ່າຊຸມປີຜ່ານມາ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເອົາໃຈ ໃສ່ບັບປຸງ ແລະ ຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງຂະແໜງຍຸຕິທຳ ໃຫ້ມີຄວາມໝັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງເທື່ອລະກ້າວ. ພ້ອມກັນ ນັ້ນ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງຂະແໜງຍຸຕິທຳ ຄວນພິຈາລະນາດ້ວຍຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ສົມຄູ່ກັບ

ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແນໃສ່ບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນຢ່າງວ່ອງໄວທັນເວລາ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ ຂຶ້ນ;

5. ເພີ່ມທະວີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ໃນການຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ການນໍາຂອງເມືອງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ດ້ວຍການບໍາລຸງກົດໝາຍໄລຍະສັ້ນ 45 ວັນ, ຮຽນກົດໝາຍຊັ້ນຕົ້ນ 3 ເດືອນໃຫ້ແກ່ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ສືບຕໍ່ໂຄສະນາອົບຮົມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການສ້າງສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າດ້ວຍຫຼາຍຮູບ, ຫຼາຍສີ ແລະ ຫຼາຍວິທີການ ເພື່ອເປັນການຍົກສູງຄຸນນະພາບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິຢູ່ສະເໝີ;

6. ສືບຕໍ່ຍາດແຍງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງ ຕາມທັດສະນະຂອງພັກທີ່ວ່າ ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຼດຮ່ວມກັນ.

II. ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ຂອງຂະແໜງຍຸຕິທໍາ

ຄວາມຍຸຕິທໍາ ແມ່ນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຈໍາເປັນ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງມວນມະນຸດ. ວຽກງານຍຸຕິທໍາ ແມ່ນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງພັກ ແລະ ລັດ ໃນລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ທີ່ເດີນຕາມຈຸດໝາຍເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ. ວຽກງານຍຸຕິທໍາ ກໍແມ່ນການບໍລິການໜຶ່ງຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ນັບມື້ນັບກວ້າງຂວາງ. ສະນັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາວຽກງານຍຸຕິທໍາ ໃນທຸກດ້ານ ຊຶ່ງເປັນພາລະກິດລວມຂອງທົ່ວປວງຊົນ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຂະແໜງຍຸຕິທໍາ ໃນໄລຍະຜ່ານມາເຫັນວ່າ ມີຫຼາຍຜົນງານທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ແຕ່ກໍຍັງມີບັນຫາທີ່ຍັງອ່ອນ, ຄົງຄ້າງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ. ສະນັ້ນ, ການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຍຸຕິທໍາແມ່ນຕ້ອງອີງໃສ່ບັນດາເງື່ອນໄຂໃໝ່ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເງື່ອນໄຂການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງ, ມະຕິຂອງພັກຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ;
- ເງື່ອນໄຂໃໝ່ແຫ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງຂອງພັກ ຕາມທິດ 3 ສ້າງ: ສ້າງຍຸຕິທໍາແຂວງ ເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງຍຸຕິທໍາເມືອງ ເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງຍຸຕິທໍາບ້ານ ເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ ໂດຍການສ້າງປະຖົມປັດໃຈ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆນັບແຕ່ຮາກຖານຂຶ້ນມາເພື່ອບັນລຸຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ;
- ເງື່ອນໄຂໃໝ່ແຫ່ງການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
- ເງື່ອນໄຂໃໝ່ທີ່ສະພາບການຂອງໂລກ ແລະ ພາກພື້ນມີການຜັນແປທີ່ວ່ອງໄວ, ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ມີທັງກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທ້າຍຕໍ່ລະບອບໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ;
- ເງື່ອນໄຂໃໝ່ທີ່ສັດຕູ ແລະ ກຸ່ມຄົນບໍ່ດີ ຍາມໃດພວກເຂົາກໍຫວັງດໍາເນີນກົນອຸບາຍທໍາລາຍລະບອບໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ ໂດຍສິ່ງຄາມຫັນປ່ຽນໃໝ່ໂດຍສັນຕິ.

ດັ່ງນັ້ນ, ວິໄສທັດຂອງຂະແໜງຍຸຕິທໍາ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2030 ແມ່ນຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ກໍາແໜ້ນ ຄື:

1. ວິໄສທັດລວມ

ໜ້າທີ່ສໍາຄັນຫຼັກຂອງຂະແໜງຍຸຕິທໍາ ສໍາລັບ 2015–2030 ຍັງສືບຕໍ່ປະຕິບັດບົດບາດການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງລະບົບກົດໝາຍ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຮັບປະກັນສ້າງບຸກຄະລະກອນວິຊາຊີບຍຸຕິທໍາ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍທົ່ວສັງຄົມ. ບົນຈິດໃຈດັ່ງກ່າວວິໄສທັດລວມຂອງຂະແໜງຍຸຕິທໍາ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2030 ແມ່ນ:

“ພັດທະນາລັດແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ກາຍເປັນລັດທີ່ປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ໂດຍຖືກົດໝາຍເປັນສິ່ງສູງສຸດ, ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທໍາໃນສັງຄົມ. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງປະເທດຊາດ, ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງປະຊາຊົນ, ເສີມສ້າງຄວາມສາມັກຄີຂອງປວງຊົນພາຍໃນຊາດໃຫ້ເປັນປົກແຜ່ນແໜ້ນໜ້າ”.

2. ວິໄສທັດແຕ່ລະດ້ານ

(1). ການພັດທະນາກົດໝາຍໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດທີ່ທັນສະໄໝ ເປັນບັດໄຈສໍາຄັນຂອງການສ້າງລັດທີ່ປົກຄອງດ້ວຍໝາຍ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີລະບົບນິຕິກໍາ ທີ່ຄຸ້ມຄອງທຸກສາຍພົວພັນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສັງຄົມ. ສະນັ້ນ, ວິໄສທັດການພັດທະນານິຕິກໍາໃນໄລຍະນີ້ຈຶ່ງສຸມໃສ່: “ພັດທະນາລະບົບກົດໝາຍທີ່ເປັນເອກະພາບກົມ ກຽວ ຈະແຈ້ງ, ເຊື່ອຖືໄດ້, ຄາດຄະເນໄດ້, ມີຄຸນນະພາບ, ຍຸຕິທໍາ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມເຂົ້າໃຈ, ທຸກຄົນສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ຜ່ານຂະບວນການສ້າງທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ເຂົ້າໃນການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນດ້ານກົດໝາຍ”;

(2). ສ້າງກົນໄກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍທີ່ສອດຄ່ອງ, ມີປະສິດທິພາບຈະເຮັດໃຫ້ລະບົບກົດໝາຍທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີຜົນສັກສິດ. ສະນັ້ນ, ໃນໄລຍະແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2030, ຂະແໜງຍຸຕິທໍາຕ້ອງຮັບປະກັນການພັດທະນາກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ໂດຍສຸມໃສ່: “ພັດທະນາອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດຕາມກົດໝາຍກໍານົດ, ມີປະສິດທິພາບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງກົດໝາຍ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບໃຊ້ສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ”;

(3). ບຸກຄະລະກອນກົດໝາຍ ທີ່ມີຄຸນນະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດສິນທໍາປະຕິວັດ ເພື່ອເປັນກໍາລັງແຮງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດໃນຍຸກເຊື່ອມໂຍງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ. ສະນັ້ນ, ພາລະບົດບາດຂອງຂະແໜງຍຸຕິທໍາ ຕ້ອງສຸມໃສ່: “ພັດທະນາບຸກຄະລະກອນໃນຂົງເຂດກົດໝາຍ ແລະ ວຽກງານຍຸຕິທໍາໃຫ້ເປັນພະນັກງານວິຊາຊີບ, ຊໍານານງານ ແລະ ຊ່ຽວຊານ ທີ່ຮັບປະກັນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ”;

(4). ການສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍເນື້ອແທ້ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າທຸກຄົນ ໃນສັງຄົມຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດໍາລົງຊີວິດພາຍໃຕ້ລັດຖະທໍາມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຕ່າງໆ. ແນ່ໃສ່ຍົກສູງຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນສັງຄົມ. ດັ່ງ ປະທ່ານ ໄກສອນ ພົມວິຫານ ໄດ້ໃຫ້ທັດສະນະກ່ຽວກັບການສ້າງລັດແຫ່ງອໍານາດແຫ່ງກົດໝາຍວ່າ: “ລັດແຫ່ງກົດໝາຍ ແມ່ນລັດທີ່ຖືກົດໝາຍເປັນສິ່ງສູງກວ່າສິ່ງໃດໆ, ສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍຂອງພົນລະເມືອງໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມຊົນເຄີຍໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ”.

ສະນັ້ນ, ວິໄສທັດຂອງການສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍ ແຕ່ນີ້ຮອດ 2030 ແມ່ນ:

“ພັດທະນາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກົດໝາຍໃຫ້ອຸອົມຮັ່ງມີ ແລະ ທັນສະໄໝ ເພື່ອເພີ່ມທະວີສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍຂອງສັງຄົມ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນວຽກງານພັດທະນາກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທໍາ”;

(5). ສູ້ຊິນເຮັດໃຫ້ຂະແໜງຍຸຕິທໍາແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ມີສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຖາວອນ, ພຽງພໍ ແລະ ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກັບບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ.

III. ຍຸດທະສາດຮອດປີ 2025

1) ສ້າງ ແລະ ບູລະນະລະບົບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງໃນລະບົບການເມືອງໃຫ້ຄົບຊຸດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການສ້າງລັດເຮົາໃຫ້ເປັນລັດຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ;

2) ພັດທະນາລະບົບກົດໝາຍຂອງລາວເຮົາໃຫ້ຄົບຊຸດ ໂດຍຖືເອົາການສ້າງ ແລະ ບູລະນະກົດໝາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍພື້ນຖານເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຕາມທິດກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຮັບປະກັນການຫັນເອົາແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ເປັນລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງທັນການ, ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງເພື່ອສ້າງລັດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນລັດທີ່ປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ໂດຍປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອປະຊາຊົນ;

3) ພັດທະນາກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງຂະແໜງຍຸຕິທຳ ໃຫ້ຢູ່ບົນພື້ນຖານບົດບາດໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ມີຄວາມໜັກແໜ້ນ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໂປ່ງໃສກວ່າເກົ່າ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນດ້ານລະບອບລະບຽບວິທີການເຮັດວຽກ ພ້ອມທັງການສັບຊ້ອນບຸກຄະລະກອນ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ມີຄວາມໜັກແໜ້ນທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ;

4) ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງອົງການຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນຍຸຕິທຳ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ອົງການທະບຽນສານ, ສະພາທະນາຍຄວາມ, ວຽກງານທະບຽນຄອບຄົວ ແລະ ວຽກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃຫ້ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງໃນທຸກດ້ານ ເພື່ອຫັນເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານວິຊາການທີ່ສາມາດກຸ້ມຕົນເອງດ້ານງົບປະມານເທື່ອລະກ້າວ;

5) ປັບປຸງສະຖາບັນຍຸຕິທຳແຫ່ງຊາດ, ສະຖາບັນຍຸຕິທຳທຸກພາກ ໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມທຸກດ້ານເພື່ອຮອງຮັບນັກສຶກສາກົດໝາຍທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນສູງ ຫຼື ປະລິນຍາຕີ ໄດ້ເຂົ້າຢົກລະດັບຕົນເອງ ບໍ່ວ່າຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;

6) ພັດທະນາວຽກງານພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນດ້ານວຽກງານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ພົວພັນຮ່ວມມືກັບ ສສ ຫວຽດນາມ, ສປ ຈີນ, ບັນດາປະເທດທີ່ມີຊາຍແດນຕິດຈອດ ເຊັ່ນ ກຳປູເຈຍ, ໄທ, ມຽນມາ ແລະ ບັນດາປະເທດອື່ນໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອດຶງດູດທຶນຮອນໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດດ້ານກົດໝາຍຍຸຕິທຳ, ດ້ານປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ກ້າວໜ້າໃນການເຊື່ອມໂຍງກັບກົດໝາຍສາກົນທີ່ລາວເຮົາເປັນພາຄີ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ທັງຖອດຖອນບົດຮຽນສະພາບການພັດທະນາກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອກັນດ້ານຍຸຕິທຳ.

V. ວິໄສທັດ ການປັບປຸງວຽກງານຂະແໜງຍຸຕິທຳ ແຕ່ 2016-2020

1. ທິດທາງໜ້າທີ່

(1). ກຳນົດຄືນໃໝ່ຍຸດທະສາດລັດປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມຍຸຕິທຳໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຕົວຈິງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມສຳເລັດຢ່າງເອກະພາບ ລະຫວ່າງ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອົງການຊ່ວຍໜູນລະບົບຍຸຕິທຳ;

(2). ປັບປຸງຂະບວນການຍຸຕິທຳ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຍຸຕິທຳ ເປັນຂະບວນການທີ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດຢ່າງສັກສິດ ແລະ ເດັດຂາດ ເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ຍຸຕິທຳ. ໃນນີ້ຕ້ອງປັບປຸງຂະບວນການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໂດຍໃຫ້ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານໂດຍກົງ ລວມທັງການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ ແລະ ວິທີການເຮັດວຽກປະສານງານກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;

(3). ພັດທະນາລະບົບກົດໝາຍ ໃຫ້ຫັນເອົາແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ໃຫ້ກາຍເປັນກົດໝາຍ ທີ່ ເອກະພາບກົມກຽວ, ຈະແຈ້ງ, ເຊື່ອຖືໄດ້, ຄາດຄະເນໄດ້, ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້, ຂະບວນການສ້າງທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ເຂົ້າໃນການກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ຜົນດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບຊຸມຊົນ ແລະ ລະບອບການເມືອງ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມຂອງ ພວກເຮົາ;

(4). ພັດທະນາອົງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຖ້ວນ, ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍສ້າງໃຫ້ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນຜູ້ ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ສ້າງພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງທ້ອງຖານຍຸຕິທຳເມືອງ ເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງຍຸຕິທຳບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ, ເປັນການຈັດຕັ້ງທີ່ໂປ່ງໃສ, ປົກ ປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຽດຂອງລັດ ແລະ ປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ບໍລິການກົດໝາຍໃຫ້ປະຊາຊົນ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຫັນສະໄໝ;

(5). ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳ ໃຫ້ເປັນພະນັກງານວິຊາຊີບ ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນ ນະພາບ, ມີຄຸນທາດການເມືອງ ແລະ ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິບັດ, ມີຈັນຍາທຳ ທີ່ເຂັ້ມງວດ, ບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາ ຊົນຢ່າງເຕັມສ່ວນ;

(6). ພັດທະນາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບກົດໝາຍໃຫ້ຮັ່ງມີ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ທົ່ວເຖິງ, ແລະ ມີຫຼາຍ ຮູບແບບ, ຫຼາຍສື່ສັນ ທັງທາງກ້ວາງຂວາງ, ທາງເລິກ ແລະ ຍາວນານ. ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າເຖິງຢ່າງງ່າຍ ດາຍ ເພື່ອນຳເອົາກົດໝາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດສັງຄົມ. ເພີ່ມທະວີສະຕິກົດໝາຍຂອງສັງຄົມ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາ ຊົນໃນວຽກງານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

2. ຄາດໝາຍສຸ່ມລວມ

(1). ພັດທະນາລະບົບກົດໝາຍຂອງປະເທດເຮົາໃຫ້ຄົບຊຸດ ໂດຍຖືເອົາການສ້າງ ແລະ ບຸລະນະກົດໝາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍພື້ນຖານເສດຖະກິດຕະຫຼາດຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ; ເສີມຂະຫຍາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງກົດໝາຍເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ເພື່ອຮັບປະກັນສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການ ເມືອງ, ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ, ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ; ສ້າງ ແລະ ບຸລະນະລັດເຮົາໃຫ້ ເປັນລັດປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ທີ່ໜັກແໜ້ນ, ເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ, ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງ ຜົນລະເມືອງ, ສິດເສລີພາບ, ປະຊາທິປະໄຕຂອງຜົນລະເມືອງ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ, ປະກອບສ່ວນນຳເອົາ ປະເທດຊາດກ້າວຂຶ້ນເປັນປະເທດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ;

(2). ຮັບປະກັນການຫັນເອົາແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ຂອງ ພັກ, ລັດຖະທຳມະນູນ ເປັນລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງທັນການ, ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອໃຊ້ກົດໝາຍເປັນເຄື່ອງມື ດັດສົມເສດຖະກິດ ເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັກສາວັດທະນະທຳ ອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະລາດ, ອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ຕາມທິດ ສັງຄົມນິຍົມ. ການສ້າງ, ການບຸລະນະ ແລະ ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ຕ້ອງອີງໃສ່ຈຸດພິເສດຕົວຈິງຂອງສັງຄົມລາວ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງເລືອກເຝິກເອົາບົດຮຽນທີ່ດີ, ຂອງສາກົນ; ມີການປະສານສົມທົບສາມຢ່າງກົມກຽວ ລະຫວ່າງ ລັກ ສະນະເອກະລັກດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ ກັບລັກສະນະທັນສະໄໝ ຂອງລະບົບກົດໝາຍ ໃນຍຸກປັດຈຸບັນ.

3. ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນແຕ່ລະດ້ານ

3.1 ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນການສ້າງ ແລະ ບັບປຸງກົດໝາຍ

1) ສ້າງ ແລະ ບັບປຸງກົດໝາຍ ພາຍໃນໃຫ້ມີຄວາມກົມກຽວ ລະຫວ່າງ ກົດໝາຍກັບສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ປະເພນີສາກົນ;

2) ພັດທະນາກົດໝາຍໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ຫັນເປັນປະມວນກົດໝາຍແຕ່ລະຂົງເຂດ ເພື່ອສົ່ງເສີມເສດ ຖະກິດ, ປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳສັງຄົມ, ສົ່ງເສີມຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ;

3) ສ້າງກົນໄກປະເມີນຜົນການນຳໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຮັບປະກັນແກ່ການ ດັດແກ້ບັບປຸງກົດໝາຍໃຫ້ທ່ວງທັນກັບສະພາບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຈຸດພິເສດຂອງປະເທດເຮົາ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.

3.2. ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນການບັບປຸງກົນໄກ

1) ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮັບປະກັນສິດເສລີພາບ, ປະຊາທິປະໄຕຂອງພົນລະເມືອງ, ປົກປ້ອງ, ສົ່ງເສີມສິດຂອງ ພົນລະເມືອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ;

2) ກຳນົດບົດບາດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງຂະແໜງການຍຸຕິທຳ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ. ສຳລັບວຽກງານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ, ຫຼາຍຂະແໜງການຂອງພາກລັດນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງ ຕັ້ງກົນໄກປະສານງານຂຶ້ນ;

3) ທົບທວນຄືນກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ເພື່ອ ຫັນເປັນຫົວໜ່ວຍວິຊາການໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ກຸ້ມຕົນເອງດ້ານງົບປະມານ, ມີສິດອຳນາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ ລະອຽດຈະແຈ້ງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານຕ່າງປະເທດທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຊັນສັນຍາຊ່ວຍເຫຼືອກັນທາງ ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

3.3. ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນກົດໝາຍ

1) ສ້າງບຸກຄະລາກອນວິຊາຊີບໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳ ໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ໃນແຕ່ລະປີຕ້ອງບຳລຸງພະນັກງານໃຫ້ ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດຮັບປະກັນຄຸນນະພາບໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕົວຈິງ, ນຳເອົາຜົນປະໂຫຽດຕົວຈິງມາ ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ສ້າງຊຽວຊານກົດໝາຍ ທີ່ລົງເລິກສະເພາະແຕ່ລະວິຊາ, ສ້າງນັກວິຊາຊີບກົດໝາຍຫັນເປັນໝູ່, ມີ ຄວາມໜັກແໜ້ນດ້ານທິດສະດີການເມືອງ-ການປົກຄອງ, ມີຈັນຍາບັນ ແລະ ບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ;

2) ຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການບຳລຸງຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນກົດໝາຍ;

3) ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ວຽກງານຍຸຕິທຳ ຢູ່ໃນລະດັບທຽບເທົ່າກັບບັນດາ ປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ. ຮັບປະກັນໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານວິຊາຊີບທາງດ້ານກົດໝາຍຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ ທີ່ແນ່ນອນໃນໜ້າທີ່ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ. ນອກນັ້ນ, ບັນດານັກວິຊາການ ທີ່ເປັນຫຼັກແຫຼ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ມີຄວາມສາມາດສູງຢູ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

4) ບັບປຸງຫຼັກສູດການກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນທຸກຊັ້ນ, ທຸກລະບົບກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນ;

5) ກໍ່ສ້າງຄູ່ຝຶກໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນະພາບ, ມີລະດັບວຸດທິການສຶກສາຕາມມາດຕະຖານການ ສຶກສາ ໂດຍສົ່ງຄູ່ໄປສຶກສາຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ.

3.4 ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນການພັດທະນາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກົດໝາຍ

1) ພັດທະນາລະບົບສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກົດໝາຍໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ສາມາດແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານກົດໝາຍກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

2) ສ້າງຄູ່ຝຶກວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ແທດເໝາະກັບເບົ້າໝາຍ ແນໃສ່ຈຳ ກັດປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມ.

3.5. ຄາດໝາຍສຸ່ຊຶມການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸເຕັກນິກຂອງຂະແໜງຍຸຕິທຳ

ຕ້ອງສຸ່ຊຶມເຮັດໃຫ້ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ມີສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຖາວອນ, ພຽງພໍ ແລະ ເປັນລະບົບຊຸດ. ພ້ອມທັງ ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກັບບົດບາດໜ້າທີ່, ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຢູ່ ໃນລະດັບທີ່ສາມາດພົວພັນ ແລະ ປະສານງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

4. ທິດທາງການປັບປຸງວຽກງານຂະແໜງຍຸຕິທຳ

1) ສ້າງ ແລະ ບຸລະນະລະບົບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ໃນລະບົບການເມືອງ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນໃຫ້ຄົບຊຸດ. ສະນັ້ນ, ຕ້ອງສ້າງລະບົບກົດໝາຍຂອງປະເທດເຮົາໃຫ້ໄດ້ ຮັບການບຸລະນະຢ່າງຄົບຊຸດ, ຕ້ອງສ້າງຕົ້ມປະມວນກົດໝາຍການດຳເນີນຄະດີແຜ່ງ, ປະມວນກົດໝາຍການດຳ ເນີນ ຄະດີອາຍາ, ປະມວນກົດໝາຍການປົກຄອງ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການປະກາດໃຊ້;

2) ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍພາຍໃນ ໃຫ້ມີຄວາມກົມກຽວ ລະຫວ່າງ ກົດໝາຍ ກັບ ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ; ພັດທະນາກົດໝາຍໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເພື່ອສົ່ງເສີມນະໂຍບາຍພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດ ໄປພ້ອມກັບການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ, ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສີມວັດ ທະນະທຳສັງຄົມ, ສົ່ງເສີມຄວາມຍຸຕິທຳແກ່ທຸກຊັ້ນຄົນໃນສັງຄົມ;

3) ປັບປຸງກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ບາງບັນຫາຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງເພີ່ມທະວີບົດບາດການເປັນເສນາທິການດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານທັງເປັນຈຸດໃຈກາງປະ ສານງານໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍ, ການສ້າງສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ, ການກວດກາຄວາມ ສອດຄ່ອງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງນິຕິກຳໃນຂົງເຂດບໍລິຫານ. ສຳລັບ ຂັ້ນພະແນກ ຍຸຕິທຳຂັ້ນແຂວງ ຕ້ອງເປັນເສນາທິການດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ຂັ້ນທ້ອງຖານຍຸຕິທຳເມືອງ ຕ້ອງ ເປັນເສນາທິການດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ອົງການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ໜ່ວຍໄກ່ເກ້ງຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ຕ້ອງເປັນເສນາທິ ການດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ;

- ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຍຸຕິທຳແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ສົມເຫດສົມຜົນຕາມທິດສາມ ສ້າງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ພັດທະນາກົນໄກກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດ ໝາຍໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

- ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງ ເພື່ອເປີດກ້ວາງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບ ປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຈາກອົງການບໍລິຫານລັດ;

- ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ກຳນົດເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການຊົດໃຊ້, ທົດແທນ, ປົວແປງຄວາມເສັຍຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຜ່າຜົນລະບຽບກົດໝາຍ ໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ໂດຍພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ.

5. ປັບປຸງອົງການຊ່ວຍໜຸນດ້ານຍຸຕິທຳອື່ນໆ

1). ສຳລັບສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຕໍ່ໜ້າແມ່ນສຸມໃສ່:

- ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກງານຂອງສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະ ກິດ ຫັນເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານວິຊາການກຸ່ມຕົນເອງດ້ານງົບປະມານ;

- ຄົ້ນຄ້ວາເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນຖອດຖອນບົດຮຽນ ລະຫວ່າງ ນັກໄກ່ເກ້ງ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຍົກບົດບາດຂອງອົງການດັ່ງກ່າວໃຫ້ເປັນບ່ອນເຊື່ອໝັ້ນຂອງສັງຄົມ ແລະ ເປັນບ່ອນບໍລິການດ້ວຍ ຄວາມຖືກຕ້ອງ, ທ່ຽງທຳ, ເປັນທີ່ເຝິງຂອງນັກທຸລະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

- ສົ່ງເສີມການສ້າງນັກໄກ່ເກ້ງ, ກຳມະການຕັດສິນທັງປະຈຳການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳການ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນ ແໜ້ນທາງດ້ານການເມືອງ, ເຂັ້ມແຂງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ມີລະດັບວິຊາສະເພາະເຕັກນິກໃນການໄກ່ເກ້ງ ທີ່ເທົ່າທຽມ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເທື່ອລະກ້າວ.

2). ສຳລັບໜ່ວຍໄກ່ເກ້ງຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ໃນຕໍ່ໜ້າສຸມໃສ່ການພັດທະນາໜ່ວຍໄກ່ເກ້ງຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ

- ເພີ່ມທະວີການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປັບປຸງໜ່ວຍໄກ່ເກ້ງຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຖານະເປັນອົງການທີ່ມີບົດບາດໃນການຮັບປະກັນໃຫ້ການບໍລິການດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ຢູ່ຮາກຖານປະຊາຊົນ;
- ເຮັດບົດບາດເປັນເສນາທິການ ດ້ານກົດໝາຍແກ່ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ສ້າງສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຽດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ສ້າງບ້ານແບບຢ່າງຍຸຕິທຳ;
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານກົດໝາຍແກ່ປະຊາຊົນ, ດ້ານວຽກງານສຳມະໂນຄົວ ແລະ ວຽກງານທະບຽນສານ.

3) ປັບປຸງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ

- ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງພາລະບົດບາດໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ແລະ ພາລະບົດບາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໂດຍກົງບໍ່ວ່າຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ພັດທະນາອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ກາຍເປັນອົງການບໍລິຫານວິຊາການເທື່ອລະກ້າວ;
- ເພີ່ມທະວີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ, ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ມີຄວາມສັກສິດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ສະດວກ, ໂລ່ງລ່ຽນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຫັນການ;
- ເພີ່ມທະວີລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ຈັນຍາທຳ ຂອງພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເປັນປະຈຳ;
- ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງພາຍໃນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ປຶກສາຫາລືເປັນຄະນະ, ມີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂັ້ນຮາກຖານຢ່າງກົມກຽວ, ມີການເກັບຄຳບໍລິການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ອົງການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ມີງົບປະມານພຽງພໍໃນການເຄື່ອນໄຫວ;
- ຮັບປະກັນການປະຕິບັດພັນທະງົບປະມານຕໍ່ລັດ, ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊະນະຄະດີໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳທີ່ວ່ອງໄວ, ປົກປ້ອງຄວາມເປັນທຳ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຢ່າງມີຜົນສັກສິດ.

4). ປັບປຸງສະພາທະນາຍຄວາມ

ການພັດທະນາສະພາທະນາຍຄວາມ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່:

- ປັບປຸງຄືນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທະນາຍຄວາມ, ກົດໝາຍ ແລະ ດຳລັດຕ່າງໆ, ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານທະນາຍຄວາມ, ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ແລະ ກຳນົດຫຼັກຈັນຍາທຳ ຂອງທະນາຍຄວາມ;
- ປັບປຸງກົງຈັກບໍລິຫານຂອງສະພາທະນາຍຄວາມໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ສາມາດຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາຍໃນໄດ້ຢ່າງຮອບດ້ານເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຢູ່ໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກ;
- ທົບທວນຄືນຄວາມອາດສາມາດຂອງປະຊາຊົນ ໃນການນຳໃຊ້ການບໍລິການຂອງສະພາທະນາຍຄວາມ ຊຶ່ງເປັນປັດໄຈອັນສຳຄັນໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ເຂົ້າເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ;
- ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍສະມາຊິກທະນາຍຄວາມ ທີ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານໃຫ້ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ສ້າງລະບຽບການກ່ຽວກັບການເລືອກເຝິ້ນ, ຄັດຈ້ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ຫັນເປັນໝູ່ມໃຫ້ກວມສ່ວນໃຫຍ່;
- ປັບປຸງກອງທຶນຂອງສະພາທະນາຍຄວາມ ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການພັດທະນາຕົນເອງ ຕາມທິດກຸ້ມຕົນເອງ, ເຜິ້ງຕົນເອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ;
- ສືບຕໍ່ຂຶ້ນຂວາຍເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຮ່ວມມືຈາກສາກົນ ແລະ ເພີ່ມທະວີການແລກປ່ຽນ, ຖອດຖອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບວຽກງານທະນາຍຄວາມ ກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

- ບັບປຸງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທ້ອງຖານເຮັດວຽກຂອງສະພາທະນາຍຄວາມ ເພື່ອຍົກຖານະບົດບາດໃຫ້ສູງຂຶ້ນຕື່ມ.

5) ບັບປຸງອົງການທະບຽນສານ

ທິດທາງການພັດທະນາໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຍົກສູງຄຸນນະພາບ ໃນການບໍລິການປະຊາຊົນ ໂດຍການສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີມາດຕະຖານທາງກົດໝາຍຢ່າງເຕັມສ່ວນ ບົນຈິດໃຈດັ່ງກ່າວຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ດັ່ງນີ້:

- ບັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງພາຍໃນແຕ່ລະສໍານັກງານທະບຽນສານໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ສາມາດຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂອງຕົນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ, ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ໂລ່ງລ່ຽນ, ໂປ່ງໃສ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂພັດທະນາຕົນເອງກ້າວຂຶ້ນສູ່ຖານະອົງການບໍລິຫານວິຊາການ;

- ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜ່ອມກັນກໍານົດພາລະໜ້າທີ່ຂອງໃຜລາວໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ;

- ບັບປຸງພາລະບົດບາດຂອງສໍານັກງານທະບຽນສານ ເພື່ອດໍາເນີນການສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງເອກະສານໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກສໍານັກງານທະບຽນສານແລ້ວ ກາຍເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການຮ້ອງຟ້ອງຂຶ້ນສານໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນ;

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ໜ່ວຍງານທະບຽນສານຂຶ້ນຢູ່ທຸກເມືອງ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການບໍລິການປະຊາຊົນຢ່າງໃກ້ຊິດ, ທົ່ວເຖິງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງປະຊາຊົນແຕ່ຫົວທີ.

6) ບັບປຸງວຽກງານທະບຽນຄອບຄົວ

- ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ທົບທວນຄືນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທະບຽນຄອບຄົວ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງໂດຍການສ້າງຕັ້ງທ້ອງຖານທະບຽນຄອບຄົວຂຶ້ນຢູ່ອົງການປົກຄອງເມືອງ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ອັນຈໍາເປັນໃຫ້ຄົບຖ້ວນເຊັ່ນ: ບັນທຶກການແຈ້ງເກີດ, ແຈ້ງການເສຍຊີວິດ, ແຈ້ງຫາຍສາບສູນ, ຈົດທະບຽນການແຕ່ງດອງ, ຈົດທະບຽນການຢ່າຮ້າງ (ພາຍຫຼັງທີ່ມີຄໍາຕັດສິນຂອງສານແລ້ວ), ຈົດທະບຽນການຂໍເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງ;

- ເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນໍານໍາພາ ກັບພະແນກຍຸຕິທໍາແຂວງ, ທ້ອງການຍຸຕິທໍາເມືອງ ແລະ ໜ່ວຍໄກ່ເກ້ງຂຶ້ນບ້ານໃນການໃຫ້ການບໍລິການກົດໝາຍແກ່ປະຊາຊົນໂດຍບໍ່ເສັຽຄ່າ;

- ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມວຽກງານສິດທິເດັກ, ການແກ້ໄຂຂະດີເດັກ, ການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງເພດຍິງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ກ້ວາງຂວາງ, ທົ່ວເຖິງ. ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂເພື່ອປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃຫ້ມີການພັດທະນາຂຶ້ນເລື້ອຍໆ;

- ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດທີ່ປຶກສາກົດໝາຍພາກເອກຊົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

7) ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບໍາລຸງບຸກຄະລາກອນກົດໝາຍ

- ບັບປຸງຄົນຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ມີມາດຕະຖານສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

- ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຍົກລະດັບການຝຶກອົບຮົມວຽກງານຕ່າງໆ ຂຶ້ນພື້ນຖານຂຶ້ນສູ່ລະດັບສູງຢູ່ພາຍໃນປະເທດເທື່ອລະກ້າວ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍສືບຕໍ່ສ້າງນັກວິຊາການດັ່ງກ່າວຢູ່ຕ່າງປະເທດໃຫ້ເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ;

- ເພີ່ມທະວີການກໍ່ສ້າງຖັນແຖວຄູອາຈານໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ວິທີການຮຽນ-ການສອນແບບໃໝ່;

- ພັດທະນາຕໍາລາການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຄຽງຄູ່ກັບການຕອບສະໜອງ ເອກະສານປະກອບການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ອຸດົມຮັ່ງມີ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ນັກຝຶກອົບຮົມສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ;
- ກຳນົດພາລະບົດບາດ, ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມວຽກ ງານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

8) ທິດທາງປັບປຸງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກົດໝາຍ

- ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການສ້າງຕັ້ງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອ ເປັນໃຈກາງໃນການບໍລິການວຽກງານດັ່ງກ່າວພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
- ເພີ່ມທະວີຮູບການ ແລະ ວິທີການ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງວ່ອງໄວ ແລະ ແທດເໝາະກັບເປົ້າໝາຍ;
- ເພີ່ມທະວີການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ຫ້ອງສະໝຸດ ແລະ ພັດທະນາການຄຸ້ມຄອງ ການບໍລິການຂໍ້ມູນກົດໝາຍພາຍໃນຫ້ອງສະໝຸດ;
- ປັບປຸງວາລະສານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ, ປັບປຸງໜັງສືພິມກົດໝາຍ ແລະ ຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ທາງເອເຣັກໂຕຣນິກໃຫ້ຄົບຖ້ວນສົມບູນ ແລະ ວ່ອງໄວກວ່າເກົ່າ.

9) ທິດທາງປັບປຸງການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ

- ພັດທະນາວຽກງານພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ດ້ານວຽກງານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ພົວພັນຮ່ວມມືກັບ ສສ ຫວຽດນາມ, ສປ ຈີນ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ມີຊາຍແດນຕິດຈອດ ເຊັ່ນ ກຳປູເຈຍ, ໄທ, ມຽນມາ ແລະ ບັນດາປະເທດອື່ນໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອດຶງດູດທຶນຮອນໃນການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ, ດ້ານປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ກ່າວໜ້າໃນການເຊື່ອມໂຍງ ກັບກົດໝາຍສາກົນທີ່ລາວເຮົາເປັນພາຄີ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນສະພາບການພັດທະນາກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອກັນດ້ານຍຸຕິທຳ.

10) ທິດທາງການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳ

ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳ ໃຫ້ມີຫ້ອງການເຮັດວຽກທີ່ພຽງພໍເອື້ອອໍານວຍຄວາມສະ ດວກໃນດ້ານພະຫານະ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ທັນສະໄໝ, ຕອບສະໜອງງົບປະມານ, ຮັບປະກັນໃຫ້ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສຳເລັດຕາມແຜນການ ໂດຍໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າສູ່ການບໍລິ ການທີ່ສະດວກ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພສູງ, ມີຫ້ອງປະຊຸມທີ່ເໝາະສົມ, ມີສະຖານທີ່ຫຼິ້ນກິລາ, ມີຫ້ອງສະໝຸດກະ ຊວງ ແລະ ຮັບປະກັນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍ.

IV. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ມາດຕະການ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ກ. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- ສ້າງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳລວມ ໂດຍແມ່ນລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນປະທານ ແລະ ປະກອບມີຄະນະຈຳນວນໜຶ່ງ;
- ສ້າງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳແຕ່ລະຂົງເຂດວຽກງານ ໂດຍແມ່ນຫົວໜ້າຫ້ອງການກະຊວງ ເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ປະກອບມີບັນດາທ່ານຫົວໜ້າກົມ, ສະຖາບັນຈຳນວນໜຶ່ງເປັນຄະນະ;
- ສ້າງຕັ້ງກອງເລຂາຊ່ວຍວຽກຈຳນວນໜຶ່ງ ແຕ່ລະຄະນະຕ້ອງກຳນົດແຈ້ງສິດ, ໜ້າທີ່, ກົນໄກລະບອບວິທີເຮັດວຽກ, ລະບອບປະເມີນຜົນ ຢ່າງລະອຽດຈະແຈ້ງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຂ. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຈຸດໝາຍລວມ, ຄາດໝາຍສູ່ຊຸມ, ທິດທາງ ແລະ ເນື້ອໃນການປັບປຸງວຽກງານຍຸຕິທຳມີຜົນສຳເລັດ ຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທົ່ວຂະແໜງຍຸຕິທຳ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເຊື່ອມຊຶມກຳແໜ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ;
2. ຄະນະຊີ້ນຳລວມ ແລະ ຄະນະຊີ້ນຳແຕ່ລະຂົງເຂດ ຕ້ອງຖືເອົາວຽກງານດັ່ງກ່າວເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ຕ້ອງນຳເອົາເນື້ອໃນໄປຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍເປັນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ແລະ ໜ້າວຽກລະອຽດແຕ່ລະໄລຍະຕື່ມ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ. ພ້ອມທັງມີການຊີ້ນຳ-ນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ເຮັດເປັນປະຈຳ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ມີການແບ່ງງານ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຊີ້ນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ແທດຕົວຈິງ, ມີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຢ່າງກົມກຽວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີປະສິດທິຜົນ.

ຄ. ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

- ຕ້ອງມີລະບົບການຕິດຕາມກວດກາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ປະເມີນຜົນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍກົມກວດກາ, ກົມແຜນການ ແລະ ຮ່ວມມື ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ;
- ຕ້ອງການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕີລາຄາປະເມີນຜົນສະຫຼຸບລາຍງານ ແລະ ທົບທວນແຜນພັດທະນາຂະແໜງຍຸຕິທຳນີ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງຕີລາຄາຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ, ສາເຫດ ແລະ ບົດຮຽນ. ພ້ອມທັງສະເໜີມາດຕະການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງທັນການ, ລາຍງານໃຫ້ແກ່ຄະນະນຳກະຊວງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທັນເວລາ;